

HAKAN BIÇAKCI • Ben Tek Siz Hepiniz

HAKAN BIÇAKCI 1978'de İstanbul'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini İstanbul'da tamamladıktan sonra 1996'da üniversite eğitimi için Ankara'ya gitti. 2001'de Bilkent Üniversitesi İktisat Bölümü'nü bitirerek İstanbul'a döndü. *Romantik Korku* (roman, 2002), *Rüya Günlüğü* (roman, 2003), *Boş Zaman* (roman, 2004), *Bir Yaz Gecesi Kâbusu* (öykü, 2005), *Apartman Boşluğu* (roman, 2008) ve son romanı *Karanlık Oda* (2010) yayımlandı. *Picus* dergisinde "Mevsim Normalleri", *Brunch* dergisinde "Jeneratör", *Akşam Kitap Eki*'nde "Kitaplar ve..." isimli köşelerde yazdı. *Karakalem* dergisinde öyküleri yayımlandı. Düzenli yazılarının dışında çeşitli dergi ve gazetelerde sinema, popüler kültür, edebiyat konulu yazıları yayımlandı. İstanbul'da yaşıyor ve reklam yazarı olarak çalışıyor.

www.hakanbicakci.com

İletişim Yayınları 1654 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 235

ISBN-13: 978-975-05-0948-3

© 2011 İletişim Yayıncılık A. Ş.

1. BASKI 2011, İstanbul

EDITÖR Levent Cantek

KAPAK Koray Ekremoğlu

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Canan Güzel

BASKI ve CİLT Sena Ofset

Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi B Blok 6. Kat No. 4NB 7-9-11

Topkapı 34010 İstanbul Tel: 212.613 03 21

İletişim Yayınları

Binbirdirek Meydanı Sokak İletişim Han No. 7 Çağaloğlu 34122 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

HAKAN BIÇAKCI

Ben Tek Siz Hepiniz

i l e t i ŝ i m

*“Başımızdan geçen hikâyelerle,
kafamızdan geçen hikâyeler arasında
hiçbir fark yoktur.”*

R. L. Stevenson

Not: Bu kitaptaki 27 öyküden 15'i* *Bir Yaz Gecesi Kâbusu* kitabında (Oğlak Yayınları, 2005) yer alan öykülerin gözden geçirilmiş versiyonlarıdır. Diğerleri ilk kez kitaplaşmıştır.

(*) Misafirperest, Telaş, Evrak Çantası, Karanlık Mesai, Çalar Saat, Tesadüf Beklentisi, Rande vu, Hande'ye Tecavüz, Köpekadam, Helikopter, Özel Gösterim, Gizli Kamera, Dikkat Bebek Var, Paranormal Domates, Bir Yaz Gecesi Kâbusu.

İÇİNDEKİLER

Ben Tek Siz Hepiniz	9
Nakavt.....	11
Karanlık.....	19
Promosyon Mont.....	24
Misafirperest.....	28
İkinci Hayat.....	32
Telaş.....	36
Çalışma Saatleri	39
Evrak Çantası.....	41
Silahlı Kuvvet.....	46
Karanlık Mesai.....	51
Çalar Saat.....	55
Tesadüf Beklentisi.....	60
İş Gezisi.....	67
Sakat İlişkiler	73
Rande vu.....	75
yalan ²	79

<i>Kafe Falı</i>	84
<i>Depresyon Fetişı</i>	88
Ben Neredeyim	93
<i>Hande'ye Tecavüz</i>	95
<i>Köpekadam</i>	101
<i>Helikopter</i>	105
<i>Özel Gösterim</i>	109
<i>Evdeki Uçak Uçaktaki Deprem</i>	115
Bir Taraf Karanlık	119
<i>Kayıt</i>	121
<i>Gizli Kamera</i>	123
<i>Dikkat bebek var!</i>	128
<i>Paranormal Domates</i>	135
<i>VIP Kulüp'ün Satanist Sakinleri</i>	139
<i>Bir Yaz Gecesi Kâbusu</i>	144

Ben Tek Siz Hepiniz

Nakavt

“Mutluluğun anısı kişiye mutluluk vermez.
Acının anısı ise acıyı yeniden duyurur.”

L. Byron

10

Geçen hafta karımın çarpılmış suratının yansımasını karşımdaki mağazanın vitrin camında görünce, onun bu haliyle ilk karşılaştığım an tüm dehşetiyle içimde ayaklandı.

Cesaretimi toplayıp ilk defa görüyormuşum gibi baktım. Az aydınlatılmış sofistike vitrine gölge düşüren lanetli bir hayalet gibi boşlukta asılı duran ifadesiz bir yüz... Yeni koleksiyonu plastik bir gururla tanıtan vitrin mankenlerinin kadar donuk... Sanki daha bile hareketsiz... Onlarınki gibi kusursuz değil ama... Yamuk yumuk... Ağzı biçimsizce açık ve çenesi yana kayık... Bir gözü diğerinden çok daha büyük... Bir kaşı daha yukarıda... Dudağının hemen yanındaki kaslar aşırı gergin... Kopacakmış gibi... Boynu birbirine düğümlenmiş mavi yeşil damarlarla dolu...

Tekerlekli sandalyesinin tutma yerlerini sıkmakta olduğumu fark ettim. Onu bu halde ilk gördüğüm anı hatırlamanın etkisiyle olsa gerek. Haberi aldığım gibi hastaneye koşmuştum. İlaç ve çiçek kokularının huzursuzca birbirine karıştığı aşırı beyaz koridordan silik bir ruh gibi geçmişim. Odaya girmiştim. İçerde ne ses vardı ne hareket...

Aşık olduğum kadının yüzü kasılıp kalmıştı. Diyalogunun orta yerinde dondurulmuş bir film karakteri gibi. Doktor elindeki beyaz kumandayı ona çevirip bir düğmeye basmıştı. Hareketlenen karım değil, yatak olmuştu. Sinir bozucu bir cızırtı eşliğinde... Yatağın sırtı dikleştikçe karım oturur pozisyona geçmeye başlamıştı. İfadesi değişmeden... Ağır ağır... Tabutundan doğrulan bir ceset gibi... Yaşayan ölü... Bu harekete paralel bir bulantı yükselmeye başlamıştı içimde. Kusmamak için kendimi zor tutup yutkunmuştum. Boğazım düğümlemiş, ağzımın içi kupkuru olmuştu. Başımın da dönmeye başlamasıyla gözlerimi sımsıkı kapatıp yatağın kenarına tutunmuşum. Gözlerimi açtığımda yine karşımdaydı. Bıraktığım gibi... Kocaman soluk renkli çiçeklerin arasındaki daracık yatakta hareketsizdi. Nefessiz kalmıştım. Karımın yüzünde zaman durmuştu. Saat sabahın yedisiydi. Doktor beyaz kumandayı bir kenara bırakmıştı.

Artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktı.

9

Karımın çoğuna hayran olduğum yüzlerce ifadesinden geriye bir tek bu kalmıştı. Daha önce hiç görmemiş olduğum bu ifade... İfade de değil... Bir mimikten bambaşka bir mi miğe geçerkenki ara form... İki kat arasında kalmış asansör, sallanırken boşluğa takılmış salıncak, bir elin çarpıp devirdiği ama bir şekilde yere düşmeyen su bardağı gibi... Bir saniye öncesiyle bir saniye sonrasının iki ayrı anlamı olacak-

ken o anki görüntünün hiçbir yorumu yoktu. Sanki şiddetli bir hapşırmanın tam ortasındaydı. Yüzü ürkmüş bir at gibi şahlanmış, geri inememişti. Ölümüne asimetrikti. Korku, şefkat, acıma, şaşkınlık, nefret, kınama, utanma, ağlama, bağırma, iç çekme, yırtınma, fısıldama... Hiçbiri değildi. Daha korkuncu, aynı anda hepsiydi.

Yüzündeki bu müthiş karmaşa, o anki iç dünyama benziyordu. Ne hissedeceğimi bilemiyordum. Zihnim karımın yüzü gibi kasılıp kalmıştı. Durmuştu. Saçma sapan bir şeyler söylemişim. Tepki veremediği için bir şey anlayıp anlamadığını anlayamamıştım. Dışarı çıkıp doktorun odasına geçmiştik. Doktoru dinlerken kulağımın çınlamasına engel olmuyordum.

Çıldırılmamak için kendimi zor tutuyordum.

8

Sabır diye bir kavram gelip hayatımın merkezine oturuvermişti. Diğer her şey onun gölgesinde kalmıştı. Daha önceleri gündelik yaşantımda yeri olmayan bu soyut kelime, kapkara bir bulut gibi kurduğum ve duyduğum her cümlenin içine sızmıştı. Zamanla elle tutulur, boğaza sarılır, kuvveti hissedilir bir hâl almıştı.

Karımın yeni görüntüsüne alışmaktan başka çarem yoktu. Ancak her sokağa çıktığımızda bunun imkânsız olduğunu fark ediyordum. Tekerlekli sandalyenin ikiye ayırdığı insan nehri bizi bir an için bile rahat bırakmıyordu çünkü. Her kafa en az bir kere dönüp bakıyordu. Son anda... Tepkileri göremiyordum. Onlar hep geride kalıyordu. Sadece bakışlar... Görüş alanımdan çıkmak üzereyken ona dönüp büyüyen gözbebekleri. Bembeyaz göz akları... Merakla köpüren, sabrımı taşırmaya çalışan azgın bir nehir...

Yetişkinlerin bu hesaplı refleksinin aksine çocuklar doğru-

dan gözlerini dikip bakıyorlardı. Hemen hepsi... Uzaktan takılan küçük bakışlar görüş alanımdan çıkana kadar karımın yüzünde kalıyordu. Merakla korkunun acayip bir karışımı... Kimisi en yakınındakinin koluna sokuluyordu. Kimisi hiç aklında yokken hızla annesinin eline yapışıyordu. Sımsıkı... Aşık olduğum yüz, çocukları korkutuyordu.

7

Olanların tek sorumlusu bendim. Boks maçında aldığım o darbe... Benimle aynı anda o da televizyonun karşısında yemişti yumruğu. Ekranda canlı yayın devam etse de oturma odasında görüntü donmuştu. Zaman durmuştu. Belki de sonsuza kadar... Yumruk benim suratıma inmişti. Dağılan onunki olmuştu. Benim yüzümden onun yüzü yamulmuştu. Çenesi, darbe alan boksör fotoğraflarında olduğu gibi yana kaymıştı. Ve bu fotoğraf karesi, hızla devam eden hayatın ortasında, tekerlekli sandalye biçimindeki çerçevesinin içinde asılı kalmıştı.

Ben bir gece hastanede yatıp toparlanmıştım. Karımsa o dehşet anının içinde sıkışıp kalmıştı. O korkunç an, camdan duvarlara dönüşerek etrafını sarmıştı. Yüzü cama bastırılmış gibiydi. Televizyon camına... Kıracak gibi...

Haberi aldığım gibi hastaneye koşmuştum. Kendi hastanemden onun hastanesine... İki hastane arasına doluşan hastalıklı dünyanın içinden iltihap gibi akmıştım. Kiralık/satılık tabelalarıyla kaplı sokaklar, köpek dolaştırıcılar, sokak kedileri, taze aşıklar, korsan DVD'ciler, torunuyla gezmeye çıkan ihtiyarlar, boş taksiler, dolu taksiler, toplantıya yetişenler, vitrinler, indirimler arasından...